

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 781

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 3 octombrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 415 din 15 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, precum și ale art. 346 alin. (7) din același cod	2–4
Decizia nr. 453 din 22 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	5–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
708. — Hotărâre privind scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unor bunuri aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și în concesiunea Companiei Naționale Administrația Porturilor Dunării Maritime — S.A. Galați	8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.252. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 6 unități administrativ-teritoriale din județul Mureș	9–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 415**

din 15 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, precum și ale art. 346 alin. (7) din același cod

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dorel Pușcov în Dosarul nr. 2.900/108/2015 al Tribunalului Arad — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 307D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 552 din 16 iulie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.900/108/2015, **Tribunalul Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Dorel Pușcov cu ocazia soluționării unei cauze penale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate — ce reglementează compatibilitatea exercitării funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată cu exercitarea funcției de judecată — încalcă prevederile constituționale privind principiul legalității, universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, dreptul la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție, unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, independența judecătorilor și stabilirea prin lege a procedurii de judecată. Consideră că — în condițiile în care judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea actelor de urmărire penală și a actului de sesizare a instanței, precum și legalitatea administrării probelor în faza de urmărire penală — soluționarea în fond a cauzei de către același judecător este de natură să

creeze îndoieli întemeiate cu privire la imparțialitatea instanței de judecată.

6. **Tribunalul Arad — Secția penală** apreciază că dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală potrivit cărora exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, precum și dispozițiile art. 346 alin. (7) din același cod sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Invocă, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă în ceea ce privește dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, respectiv neîntemeiată referitor la prevederile art. 346 alin. (7) din același cod, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 552 din 16 iulie 2015.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 663 din 11 noiembrie 2014, nr. 784 din 17 noiembrie 2015 și nr. 901 din 17 decembrie 2015.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 3 alin. (3) și ale art. 346 alin. (7) din Codul de procedură penală. Din motivarea criticii, reiese că, în realitate, aceasta vizează dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, precum și dispozițiile art. 346 alin. (7) din același cod, toate textele criticate

fiind modificate prin Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Ulterior sesizării Curții, dispozițiile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură penală au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, dar modificarea nu privește soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată. Având în vedere că, în cauză, normele de procedură criticate au produs efecte în forma în vigoare la data sesizării Curții, aceasta se va pronunța asupra respectivelor dispoziții de lege în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (3) teza a doua cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată: *„În desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, cu excepția celei prevăzute la alin. (1) lit. c), care este compatibilă cu funcția de judecată.”*

[Art. 3 alin. (1) lit. c) prevede că: *„În procesul penal se exercită următoarele funcții judiciare: [...] c) funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată.”*];

— Art. 346 alin. (7): *„Judecătorul de cameră preliminară care a dispus începerea judecării exercită funcția de judecată în cauză”.*

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul român și principiul legalității, ale art. 15 alin. (1) referitor la universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, ale art. 124 alin. (2) și (3) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, precum și independența judecătorilor, ale art. 126 alin. (2) referitor la stabilirea prin lege a procedurii de judecată, precum și ale art. 11 alin. (1) și (2) privind tratatele ratificate de Parlament și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 paragrafele 1 și 2 privind dreptul la un proces echitabil și prezumția de nevinovăție din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, precum și ale art. 346 alin. (7) din același cod au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 296 din 11 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 7 octombrie 2016, Curtea a

respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală, în privința soluției legislative conform căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, precum și a dispozițiilor cuprinse în titlul II — *„Camera preliminară”* al Părții speciale din Codul de procedură penală. În acest sens, Curtea a reținut că este în interesul înlăptuirii actului de justiție ca același judecător care a verificat atât competența și legalitatea sesizării, cât și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală să se pronunțe și pe fondul cauzei. S-a reținut, totodată, că o soluție contrară ar fi fost de natură să afecteze deplina realizare a funcției de judecată, prin aceea că judecătorul fondului ar fi privat de posibilitatea — esențială în buna administrare a cauzei — de a aprecia el însuși asupra legalității urmăririi penale și a administrării probelor și de a decide asupra întregului material probator pe care își va întemeia soluția. Așa fiind, Curtea a arătat că simplul fapt pentru judecător de a fi luat o decizie înaintea procesului nu poate fi considerat întotdeauna că ar justifica, în sine, o bănuială de parțialitate în privința sa. Ceea ce trebuie avut în vedere este întinderea și importanța acestei decizii. Aprecierea preliminară a datelor din dosar nu poate semnifica faptul că ar fi de natură să influențeze aprecierea finală, ceea ce interesează fiind ca această apreciere să se facă la momentul luării hotărârii și să se bazeze pe elementele dosarului și pe dezbaterile din ședința de judecată (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 6 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Morel împotriva Franței*, paragraful 45) — paragraful 16 din Decizia nr. 296 din 11 mai 2016.

15. În aceeași decizie, Curtea a reținut că obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Prin urmare, acesta se circumscrie unor aspecte referitoare la competență și la legalitatea fie a sesizării, fie a administrării probelor care fundamentează acuzația în materie penală. De altfel, potrivit prevederilor art. 345 alin. (2) din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară va comunica de îndată parchetului în vederea remedierii încheierea pronunțată în cazul în care fie constată neregularități ale actului de sesizare, fie sancționează, potrivit art. 280—282 din Codul de procedură penală, actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii ori exclude una sau mai multe probe administrate în timpul urmăririi penale. Cu privire la legalitatea probațiunii, în camera preliminară pot fi supuse controlului judecătorului aspectele referitoare la nulitatea absolută sau relativă ori la excluderea unor probe, care, potrivit art. 102 din Codul de procedură penală, vizează numai probele nelegale, probele obținute prin tortură și cele derivate din acestea. Așa fiind, judecătorul de cameră preliminară nu se poate pronunța asupra aspectelor legate de temeinicia acuzației, aceasta fiind atributul exclusiv al instanței competente să judece fondul cauzei. Nu în ultimul rând, Curtea a constatat că obiectivul acestei proceduri este de a stabili dacă urmărirea penală și rechizitoriul sunt apte să declanșeze faza de judecată ori trebuie refăcute, iar, în ipoteza începerii judecării, de a stabili care sunt actele asupra cărora aceasta va purta și pe care părțile și ceilalți participanți își vor putea întemeia susținerile ori pe care trebuie să le combată (paragraful 20 din Decizia nr. 296 din 11 mai 2016).

16. În continuare, Curtea a constatat că legiuitorul a limitat la o fază distinctă de parcurs a procesului penal posibilitatea invocării excepțiilor referitoare la competența instanței, legalitatea sesizării, legalitatea administrării probelor sau legalitatea actelor efectuate de organul de urmărire penală, fază în care nu se stabilește vinovăția sau nevinovăția inculpatului. Consecința acestei limitări temporale este faptul că, după începerea judecării, nu mai este posibilă restituirea cauzei la procuror, scopul reglementării fiind acela al asigurării soluționării cu celeritate a cauzelor penale. Împrejurarea că instanța competentă să judece cauza pe fond nu poate ea însăși să se pronunțe cu privire la cererile și excepțiile care au fost ridicate în procedura de cameră preliminară și care au fost soluționate în această procedură (atât pe fond, cât și/sau în contestație) nu afectează dreptul părților la un proces echitabil, deoarece au făcut deja obiect al controlului unui judecător. Instanța competentă să se pronunțe asupra judecării pe fond a cauzei are plenitudinea de jurisdicție să statueze cu privire la temeinicia acuzației în materie penală, deoarece, potrivit art. 374 alin. (7)—(9) din Codul de procedură penală, probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de părți, deși nu se readministrează, sunt puse în dezbateră contradictorie a părților sau pot fi administrate din oficiu de către instanță dacă apreciază că este necesar pentru aflarea adevărului și pentru justa soluționare a cauzei. *Per a contrario*, o probă contestată va fi readministrată, iar, în cazul în care readministrarea nu mai este posibilă, devin aplicabile dispozițiile art. 383 alin. (4) din același cod, care obligă instanța să o pună în discuția părților, a persoanei vătămate și a procurorului, dacă imposibilitatea de administrare se referă la o probă administrată în faza de urmărire penală și încuviințată de instanță. Faptul că instanța de judecată va ține seama la judecarea cauzei de o astfel de probă implică filtrarea ei în raport cu exigențele procedural penale referitoare la aprecierea probelor care, potrivit art. 103 din Codul de procedură penală, nu au o valoare dinainte stabilită și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză, condamnarea putând fi dispusă numai atunci când instanța are convingerea că acuzația

a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (paragrafele 21 și 22 din Decizia nr. 296 din 11 mai 2016).

17. În fine, Curtea a mai observat că, în urma pronunțării Deciziei nr. 641 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 5 decembrie 2014, procedura în cadrul camerei preliminare se desfășoară în cadrul unor dezbateri orale și contradictorii. Aceasta presupune că în procedura de cameră preliminară se pot administra probe pentru a se face dovada că anumite probe din rechizitoriu sunt obținute nelegal sau neloial. Dacă s-ar aprecia în mod contrar s-ar ajunge la situația în care dreptul la o procedură orală și contradictorie ar fi un drept formal a cărui exercitare nu s-ar bucura de efectivitate (paragraful 24 din Decizia nr. 296 din 11 mai 2016).

18. În același sens sunt și Decizia nr. 552 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 21 septembrie 2015, Decizia nr. 636 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 7 decembrie 2015, Decizia nr. 784 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 10 februarie 2016, Decizia nr. 901 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 14 martie 2016, Decizia nr. 80 din 23 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 16 mai 2016, Decizia nr. 380 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 13 iulie 2016, Decizia nr. 778 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 3 mai 2017, și Decizia nr. 136 din 14 martie 2017*), nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dorel Pușcov în Dosarul nr. 2.900/108/2015 al Tribunalului Arad — Secția penală și constată că dispozițiile art. 3 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă potrivit căreia exercitarea funcției de verificare a legalității trimiterii în judecată este compatibilă cu exercitarea funcției de judecată, precum și dispozițiile art. 346 alin. (7) din același cod sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Arad — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

*) Decizia nr. 136 din 14 martie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 11 iulie 2017.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 453

din 22 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea „Electrica Furnizare” — S.A. din București în Dosarul nr. 309/90/2015 al Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 436D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 15 iunie 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriază, și în prezența reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, domnul avocat Octavian Popescu din Baroul București, precum și a domnului avocat Alexandru Dimitriu din Baroul București, în calitate de reprezentant al administratorilor judiciari ai Societății „Oltchim” — S.A. din București, societățile „Rominsolv” S.P.R.L. și BDO Business Restructuring S.P.R.L., ambele din București, acestea fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 22 iunie 2017, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea nr. 32 din 23 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 309/90/2015, **Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea „Electrica Furnizare” — S.A. din București, într-o cauză având ca obiect procedura insolvenței.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată, în esență, că prevederile legale sunt neconstituționale, deoarece nu oferă suficiente garanții de previzibilitate. Ele instituie o măsură restrictivă ce permite administratorului judiciar să intervină discreționar și nelimitat în drepturile creditorilor garantați, prin alterarea valorii cu care creanțele garantate sunt înscrise în tabelul definitiv al creanțelor.

5. Prevederile legale criticate conduc la imposibilitatea recuperării integrale a creanței, corespunzător reducerii garanțiilor și, implicit, la atingerea substanței dreptului de

proprietate asupra respectivei creanțe. Astfel, aplicarea normei legale contestate conduce în mod evident la eliminarea unei părți a garanțiilor pentru diferența rezultată în urma evaluării patrimoniului societății supuse procedurii insolvenței, condiții în care creanța garantată deținută de creditor se divide în mod artificial și fără acordul acestuia într-o creanță garantată și o creanță chirografară, cu consecința creării premiselor de neîncasare a ultimei, creditorul rămânând, astfel doar titularul unui drept de proprietate teoretic și iluzoriu.

6. Așadar, prin reducerea garanțiilor aferente unei creanțe, cu consecința directă a imposibilității de încasare a creanței devenite chirografară, în urma procesului de reevaluare a patrimoniului societății debitoare dispus de lichidator/administratorul judiciar, se anihilează complet dreptul de proprietate asupra unei părți dintr-o creanță care, prin diligența creditorului/acordul debitorului, manifestate pe parcursul derulării unor raporturi contractuale, a fost garantată, ceea ce implică imposibilitatea de recuperare efectivă a sumei.

7. În cauză, aplicarea măsurii criticate este în mod evident disproporționată și creează situații discriminatorii și inechitabile nejustificate, prin aceea că măsura afectează tocmai acei creditori care au manifestat o mai mare diligență în cursul normal al activității economice, înțelegând să își securizeze creanțele, și care în situația insolvenței co-contractantului nu doar că nu pot anticipa eventualele consecințe pe care garanțiile agreeate în vederea îndeplinirii creanțelor le-ar putea suferi, ci se văd chiar lipsiți de însuși dreptul de proprietate asupra acestor bunuri.

8. **Tribunalul Vâlcea — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța arată că nu s-a urmărit de către legiuitor o reducere arbitrară a cuantumului creanțelor garantate, ci, prin operațiunea obligatorie a evaluării bunurilor garantate ce trebuie dispusă, în perioada de observație a procedurii insolvenței, de către administratorul/lichidatorul judiciar, în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor, s-a urmărit stabilirea unei imagini reale a valorii creanțelor deținute de către fiecare categorie de creditori, raportat la momentul întocmirii tabelului definitiv al creanțelor.

9. Prin urmare, o eventuală reducere a valorii garanției până la momentul întocmirii tabelului definitiv al creanțelor, de regulă ca urmare a reducerii valorii de piață a bunurilor asupra cărora creditorii au instituit garanțiile convenționale anterior intrării în insolvență a debitorului, are drept consecință înscrierea la masa credală în calitate de creanțe beneficiare ale unei cauze de preferință până la valoarea de piață a garanției, așa cum este stabilită prin evaluarea dispusă de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, efectuată de un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 23 din Legea nr. 85/2006.

10. Această operațiune de evaluare se circumscrie definiției creanței garantate date de art. 3 pct. 9 din Legea nr. 85/2006, definiție conform căreia creditorul garantat este cel ce deține o creanță cu o valoare mai mare decât valoarea bunului/bunurilor

din patrimoniul debitoarei asupra cărora a fost constituită garanția.

11. Chiar dacă un creditor are o garanție valabilă, atât timp cât nu este reflectată în tabelul de creanțe, dreptul de preferință este lipsit de eficiență. În aceste condiții, măsura administratorului judiciar/lichidatorului judiciar de înscriere drept chirografară a unei creanțe în fapt garantate nu poate să stingă dreptul de preferință, însă îl poate face inaplicabil în cadrul procedurii.

12. Astfel, un creditor în fapt garantat, dar cu creanță înscrisă, total sau parțial, în categoria creanțelor chirografare, va fi decăzut, în mod corespunzător, din drepturile specifice unui creditor garantat înscris la masa credală.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Acesta arată că soluția legislativă conținută de textul criticat nu încalcă drepturile creditorilor, ci, dimpotrivă, reprezintă expresia voinței legiuitorului care a înțeles să acorde o protecție deosebită creditorilor diligenți, care și-au protejat creanța cu o garanție reală, opțiunea legiuitorului fiind pe deplin justificată.

15. Instituirea obligativității evaluării bunurilor garantate care trebuie dispusă de administratorul sau lichidatorul judiciar, în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor, nu are ca efect reducerea cuantumului creanțelor garantate, ci, dimpotrivă, stabilirea nivelului real al valorii creanțelor deținute de către fiecare categorie de creditori. Evaluarea nu este realizată, în mod discreționar, de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, astfel cum se susține în excepția de neconstituționalitate, ci acesta doar dispune unui evaluator să realizeze evaluarea bunului, conform standardelor internaționale de evaluare. În plus, măsura înscrierii unei creanțe garantate în tabelul de creanțe, la valoarea stabilită prin evaluare, este supusă controlului judecătoresc, care are la dispoziție pârghii procedurale de verificare (poate dispune o expertiză tehnică imobiliară).

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 41 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins: „(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), creanțele garantate se înscriu în tabelul definitiv până la valoarea garanției stabilită prin evaluare, dispusă de administratorul judiciar sau de lichidator. În cazul în care

valorificarea activelor asupra cărora poartă garanția se va face la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv sau definitiv consolidat, diferența favorabilă va reveni tot creditorului garantat, chiar dacă o parte din creanța sa fusese înscrisă drept creanță chirografară, până la acoperirea creanței principale și a accesoriilor ce se vor calcula.”

19. Curtea observă că Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței a fost abrogată prin Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, dar și dispozițiile art. 343 din Legea nr. 85/2014, potrivit cărora „Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date”, Curtea urmează să analizeze dispozițiile art. 41 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, întrucât continuă să își producă efectele în prezenta cauză.

20. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, art. 15 privind universalitatea drepturilor, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 alin. (2) teza a doua privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, și în art. 135 alin. (2) lit. a) privind economia și finanțele publice.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile legale criticate constituie, de fapt, dispoziții de favoare pentru creditorul garantat. Astfel, creanțele garantate se înscriu în tabelul definitiv până la valoarea garanției stabilită prin evaluare, dispusă de administratorul judiciar sau de lichidator. În cazul în care valorificarea activelor asupra cărora poartă garanția se va face la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv sau definitiv consolidat, diferența favorabilă va reveni tot creditorului garantat, chiar dacă o parte din creanța sa fusese înscrisă drept creanță chirografară, până la acoperirea creanței principale și a accesoriilor ce se vor calcula.

22. Autoarea excepției de neconstituționalitate este nemulțumită de faptul că în urma valorificării bunului ce garantează o datorie, creditorul, aflat de data aceasta în postura de creditor chirografar, nu se poate îndestula din suma de bani obținută suplimentar în urma valorificării acestui bun și pentru datoriile sale care nu au fost garantate în vreun fel, ci aceasta este distribuită creditorilor chirografari. Cu alte cuvinte, aceasta susține că acea calitate de creditor garantat ar trebui să prevaleze inclusiv în privința creanțelor rezultate din raporturi juridice negarantate în vreun fel.

23. Referitor la art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, Curtea reține că prin Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită

suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010 și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la care se rețin, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Cine Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59).

24. Curtea reține că evaluarea unui bun în cadrul procedurii insolvenței poate fi dispusă și de administratorul judiciar. Din interpretarea prevederilor legale referitoare la efectuarea lichidării rezultă faptul că o astfel de evaluare se face doar de către un expert evaluator în conformitate cu anumite standarde internaționale de evaluare [art. 116 alin. (3) din Legea nr. 85/2006]. Așadar, în niciun caz nu se pune problema unor criterii arbitrare de evaluare. În aceste condiții, nu se poate constata încălcarea art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii.

25. În ceea ce privește invocarea art. 15 privind universalitatea drepturilor, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate, art. 45 privind libertatea economică și în art. 135 alin. (2) lit. a) privind economia și finanțele publice, pentru a verifica dacă aceste dispoziții constituționale sunt încălcate, Curtea reține că este nevoie să analizeze mecanismul satisfacerii creanțelor garantate, mecanism prevăzut de prevederile legale criticate.

26. Astfel, în momentul în care se face evaluarea este posibil ca creditorul garantat cu bunul evaluat să constate că suma la care este evaluat bunul este mai mică decât valoarea creanței garantate. Legea permite ca pentru restul de creanță, creditorul garantat să fie înscris în rândul creditorilor chirografari în speranța valorificării complete a acesteia, acordându-i, pe cale de consecință, cu privire la acest rest de creanță, însă, statutul

de creditor chirografar privilegiat. Dacă pe bunul valorificat se obține mai mult decât s-a estimat prin raportul de evaluare, creditorul garantat este îndreptățit la suma obținută în plus în vederea satisfacerii complete a creanței sale garantate, chiar dacă în fază inițială s-a socotit că nu își va putea satisface complet creanța garantată. Dacă creditorul garantat are și calitatea de creditor chirografar (însă, în urma unor raporturi juridice negarantate în vreun fel) el vine în concurs cu ceilalți creditori chirografari, aflați în aceeași situație juridică.

27. Textul legal criticat nu prezintă niciun viciu de constituționalitate, creditorul garantat primește suma de bani obținută prin valorificarea bunului (în limita creanței garantate), chiar dacă inițial bunul a fost evaluat la o valoare mai mică și chiar dacă pentru diferența neacoperită în urma evaluării inițiale a fost socotit, creditor chirografar privilegiat [cu toate că raportul său juridic fusese garantat prin bunul valorificat]. Creditorul garantat are, în aceste condiții favorabile, toate șansele să își valorifice întreaga creanță garantată. Cu alte cuvinte, calitatea sa de creditor garantat și diligența sa sunt protejate, *ad litteram*, și cu privire la suma de bani obținută suplimentar.

28. Este adevărat că legiuitorul a înțeles să acorde o protecție deosebită creditorilor care au fost diligenți și care și-au protejat creanța cu o garanție reală, însă acesta a avut în vedere și principiul echității atunci când izvorul obligațiilor îl reprezintă raporturi juridice negarantate, în sensul că a înțeles să protejeze și pe creditorul chirografar care încearcă să prevină o pagubă în fața creditorului garantat care urmărește să maximizeze un câștig. Cu alte cuvinte, protecția creditorului garantat este asigurată numai în limita garanției pe care a înțeles să o constituie de comun acord cu debitorul său. Calitatea de creditor garantat nu poate fi extinsă și în privința unor raporturi juridice negarantate.

29. Având în vedere considerentele de mai sus, precum și faptul că instanța de contencios constituțional nu a putut reține încălcarea art. 1 alin. (5), art. 15, art. 44 alin. (1), art. 45 privind libertatea economică și a art. 135 alin. (2) lit. a) privind economia și finanțele publice, Curtea constată că prevederile art. 53 alin. (2) teza a doua privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu sunt incidente în cauză.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Electrică Furnizare — S.A. din București în Dosarul nr. 309/90/2015 al Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă și constată că prevederile art. 41 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vâlcea — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 22 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unor bunuri aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și în concesiunea Companiei Naționale Administrația Porturilor Dunării Maritime — S.A. Galați

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a bunurilor înscrise la nr. MFP 33929 și MFP 33931, aflate în administrarea Ministerului Transporturilor și în concesiunea Companiei Naționale Administrația Porturilor Dunării Maritime — S.A. Galați, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, ca urmare a Sentinței civile nr. 89/2004, pronunțată de Judecătoria Măcin, rămasă

definitivă și irevocabilă prin Decizia civilă nr. 467/C/2006, pronunțată de Curtea de Apel Constanța.

Art. 2. — Ministerul Transporturilor, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
p. Ministrul transporturilor,
Ninel Cercel,
secretar de stat

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,
Sevil Shhaideh
Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 27 septembrie 2017.
Nr. 708.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Transporturilor din Punct de încărcare Gura Arman și Punct de încărcare Turcoaia, care se scot din inventarul centralizat al bunurilor imobile aparținând domeniului public al statului ca urmare a Sentinței civile nr. 89/2004, pronunțată de Judecătoria Măcin, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia civilă nr. 467/C/2006, pronunțată de Curtea de Apel Constanța

Nr. crt.	Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Valoarea de inventar (lei)	Situația juridică actuală
1	33929	8.18.01	Teren	Punct de încărcare Gura Arman — teren portuar Sp = 102.168 mp	995.500	Domeniul public al statului, aflat în administrarea Ministerului Transporturilor — CUI 13633330 — și în concesiunea Companiei Naționale Administrația Porturilor Dunării Maritime — S.A. Galați, conform Contract concesiune nr. LO/3.447/2008
2	33931	8.18.01	Teren	Punct de încărcare Turcoaia — teren portuar Sp = 616,58 mp	6.000	Domeniul public al statului, aflat în administrarea Ministerului Transporturilor — CUI 13633330 — și în concesiunea Companiei Naționale Administrația Porturilor Dunării Maritime — S.A. Galați, conform Contract concesiune nr. LO/3.447/2008

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 6 unități administrativ-teritoriale din județul Mureș

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 6 unități administrativ-teritoriale din județul Mureș, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Batoș — sectoarele cadastrale nr. 55, 56, 57, 58, 60, 77, 78, 80, 84, 89, 90, 91, 92, 103, 105, 106, 110, 117, 118, 125, 126, 133, 134, 135, 136 și 137;

b) unitatea administrativ-teritorială Gănești — sectoarele cadastrale nr. 49, 50, 52, 56, 57, 58, 60, 62, 74, 76, 77, 79, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88 și 89;

c) unitatea administrativ-teritorială Pănet — sectoarele cadastrale nr. 23, 24, 40, 45, 46, 47, 61, 67, 68, 69, 77, 87, 88, 89, 96, 97, 98, 109, 122, 123, 124, 132, 133, 134, 142, 149, 150, 151, 159, 160, 161, 169, 172 și 193;

d) unitatea administrativ-teritorială Râciu — sectoarele cadastrale nr. 8, 9, 13, 14, 15, 16, 25, 26, 49, 50, 52, 99, 122, 123, 124, 129, 130, 147, 158, 159, 160, 161, 169, 170, 171 și 174;

e) unitatea administrativ-teritorială Suseni — sectoarele cadastrale nr. 4, 5, 7, 9, 11, 15, 16, 19, 21, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 51, 53, 54, 55, 59, 63, 64 și 68;

f) unitatea administrativ-teritorială Valea Largă — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 5, 7, 12, 13, 14, 17, 19, 20, 22, 28, 30, 32, 33, 34, 37, 39, 40, 43, 49, 50, 52, 53, 57, 58, 59, 60, 61, 64, 65, 66, 68 și 69.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—6*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 19 septembrie 2017.

Nr. 1.252.

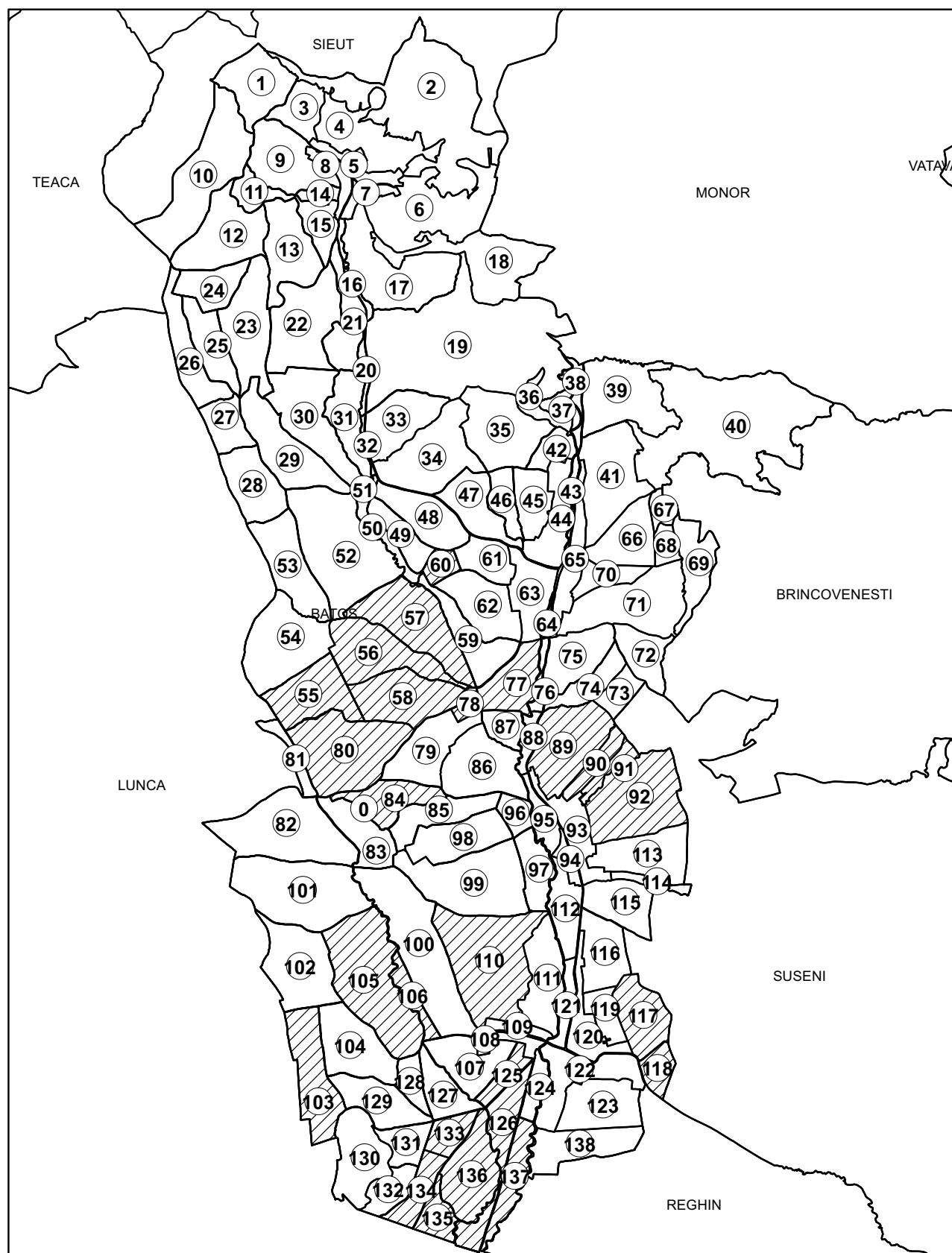
*) Anexele nr. 1—6 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: Batoș

Sectoare: 55, 56, 57, 58, 60, 77, 78, 80, 84, 89, 90, 91, 92, 103, 105, 106, 110, 117, 118, 125,
126, 133, 134, 135, 136, 137

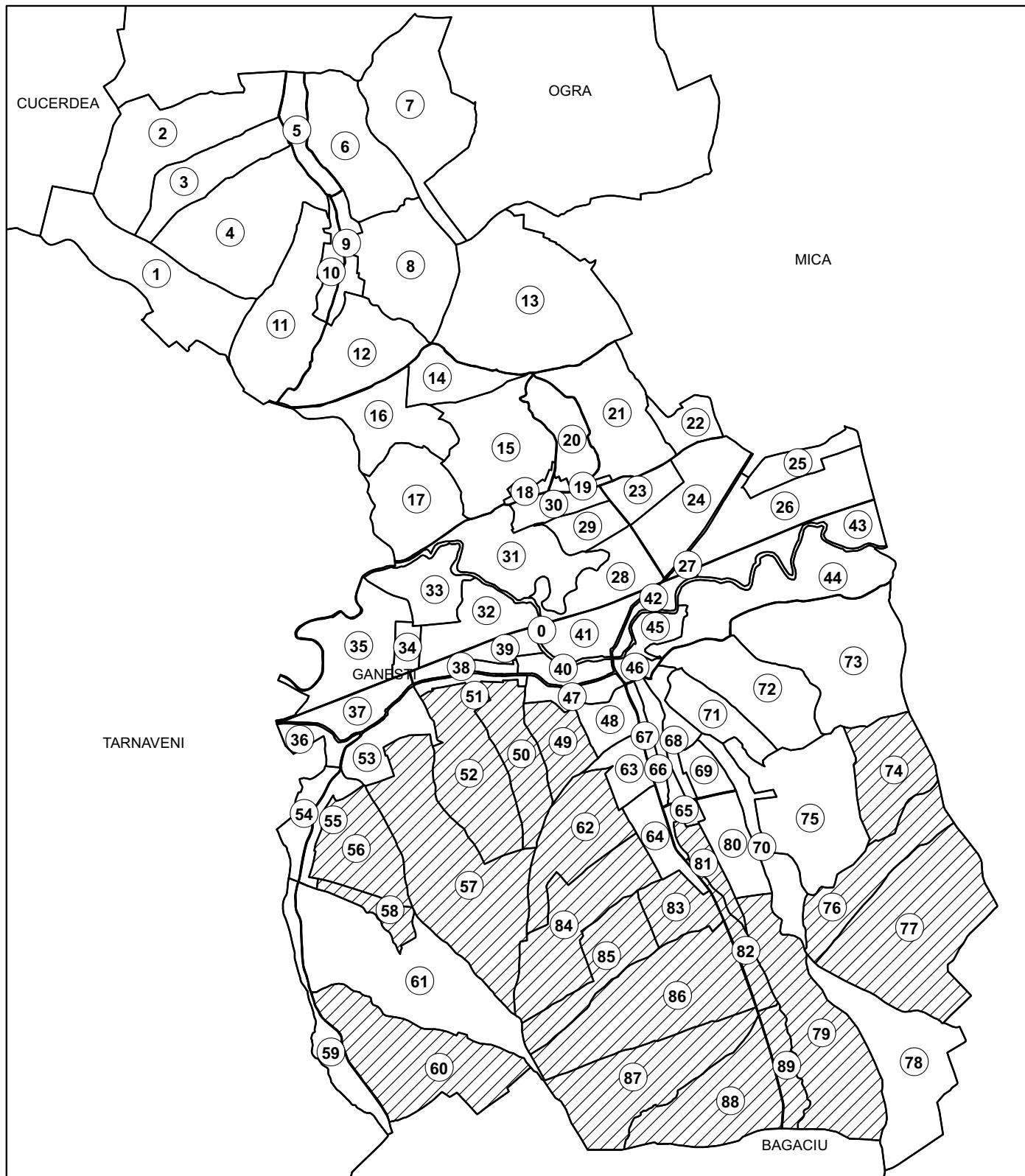

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: Gănești

Sectoare: 49, 50, 52, 56, 57, 58, 60, 62, 74, 76, 77, 79, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89

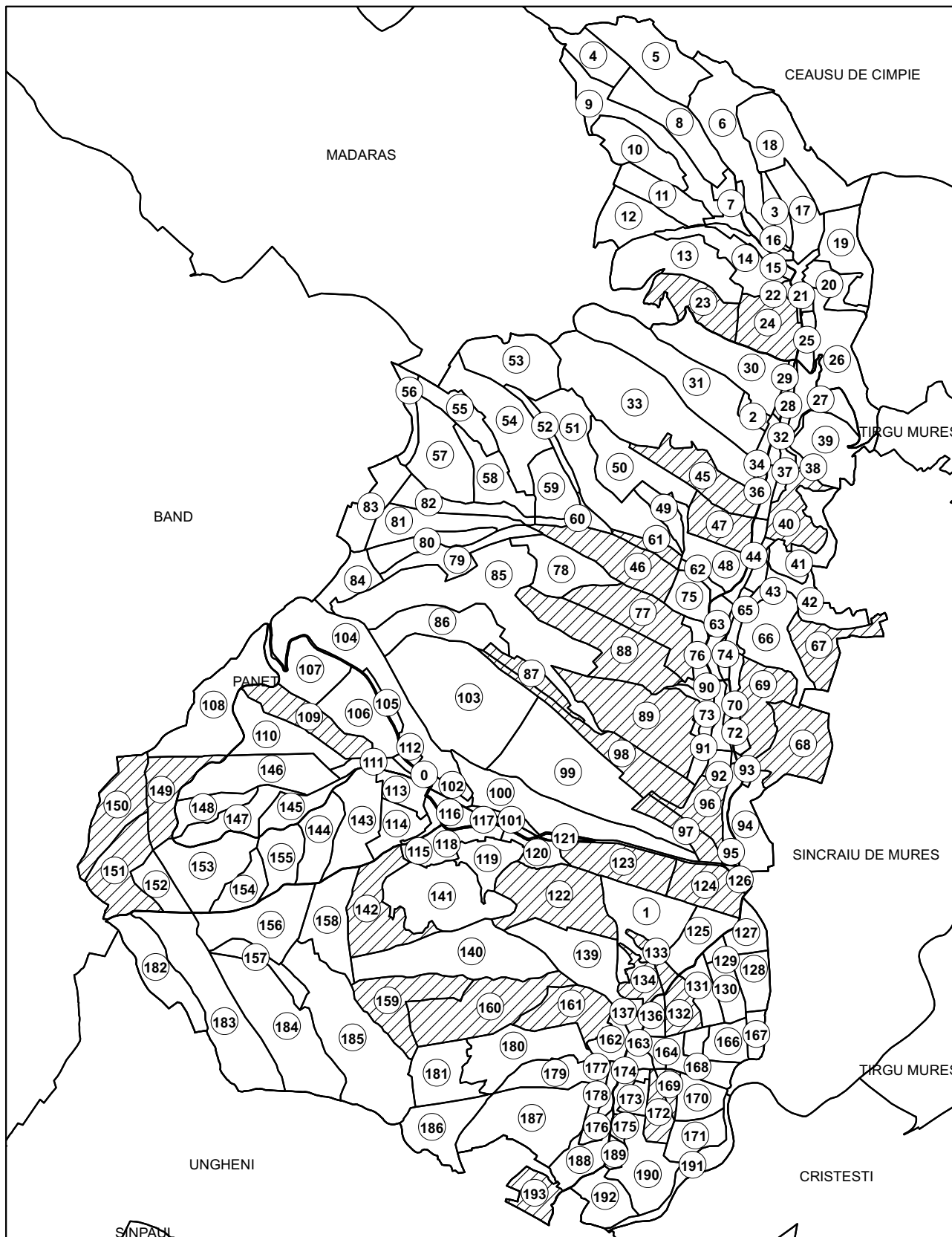

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: Pănet

Sectoare: 23, 24, 40, 45, 46, 47, 61, 67, 68, 69, 77, 87, 88, 89, 96, 97, 98, 109, 122, 123, 124, 132, 133, 134, 142, 149, 150, 151, 159, 160, 161, 169, 172, 193

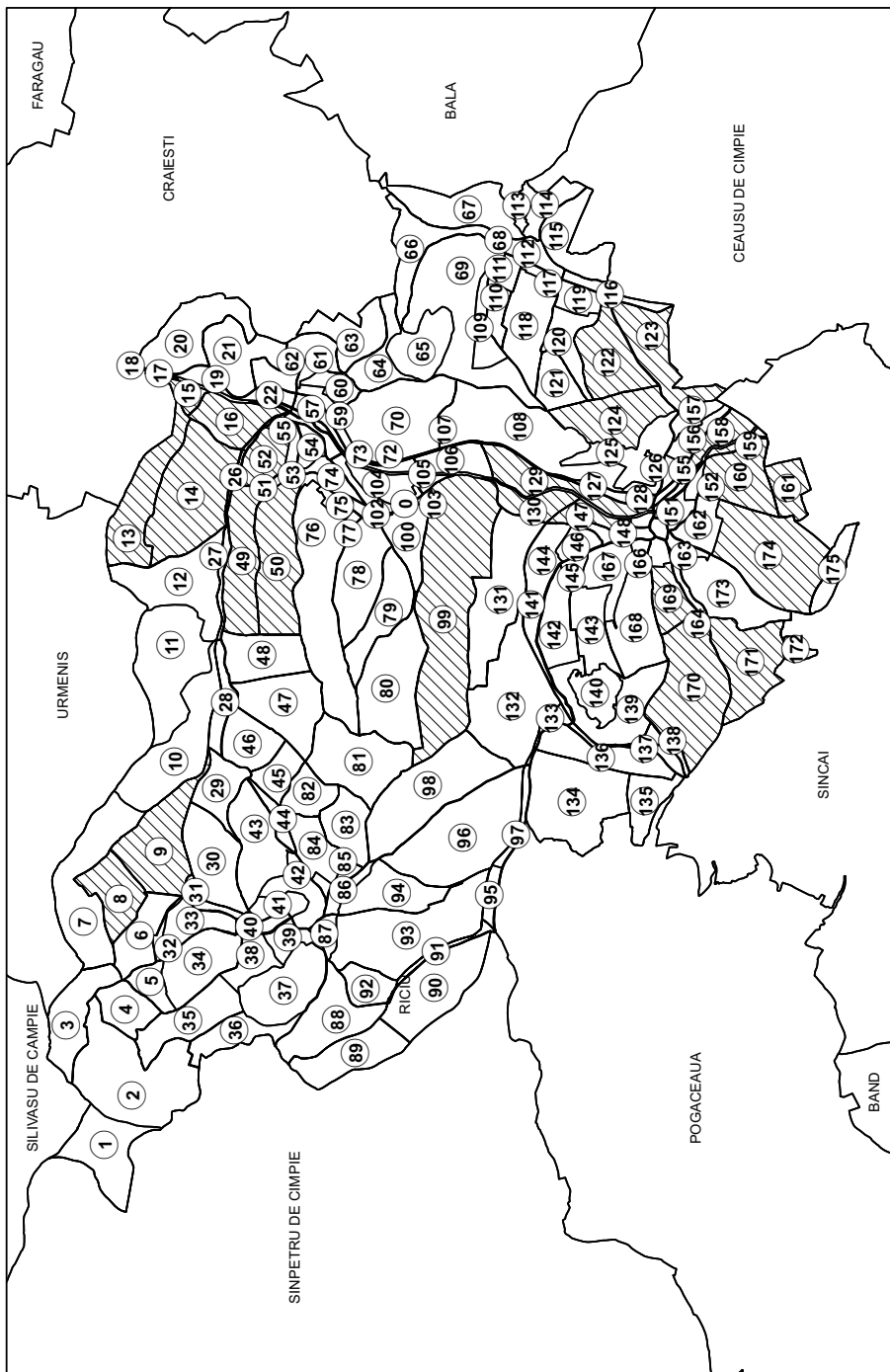

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: Râciu

Sectoare: 8, 9, 13, 14, 15, 16, 25, 26, 49, 50, 52, 99, 122, 123, 124, 129, 130, 147, 158, 159, 160, 161, 169, 170, 171, 174

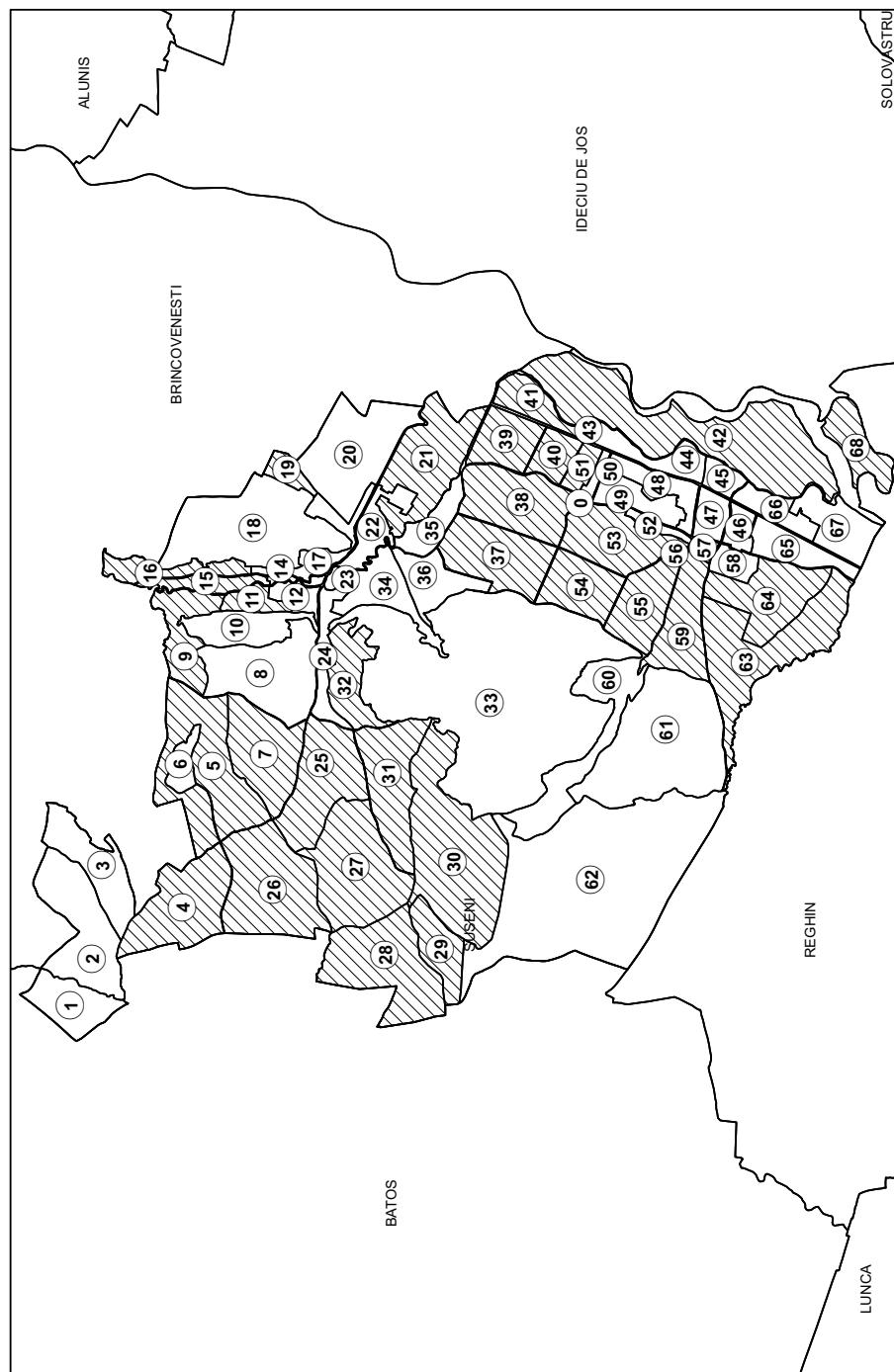

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: MUREȘ

UAT: Suseni

Sectoare: 4, 5, 7, 9, 11, 15, 16, 19, 21, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 51, 53, 54, 55, 59, 63, 64, 68

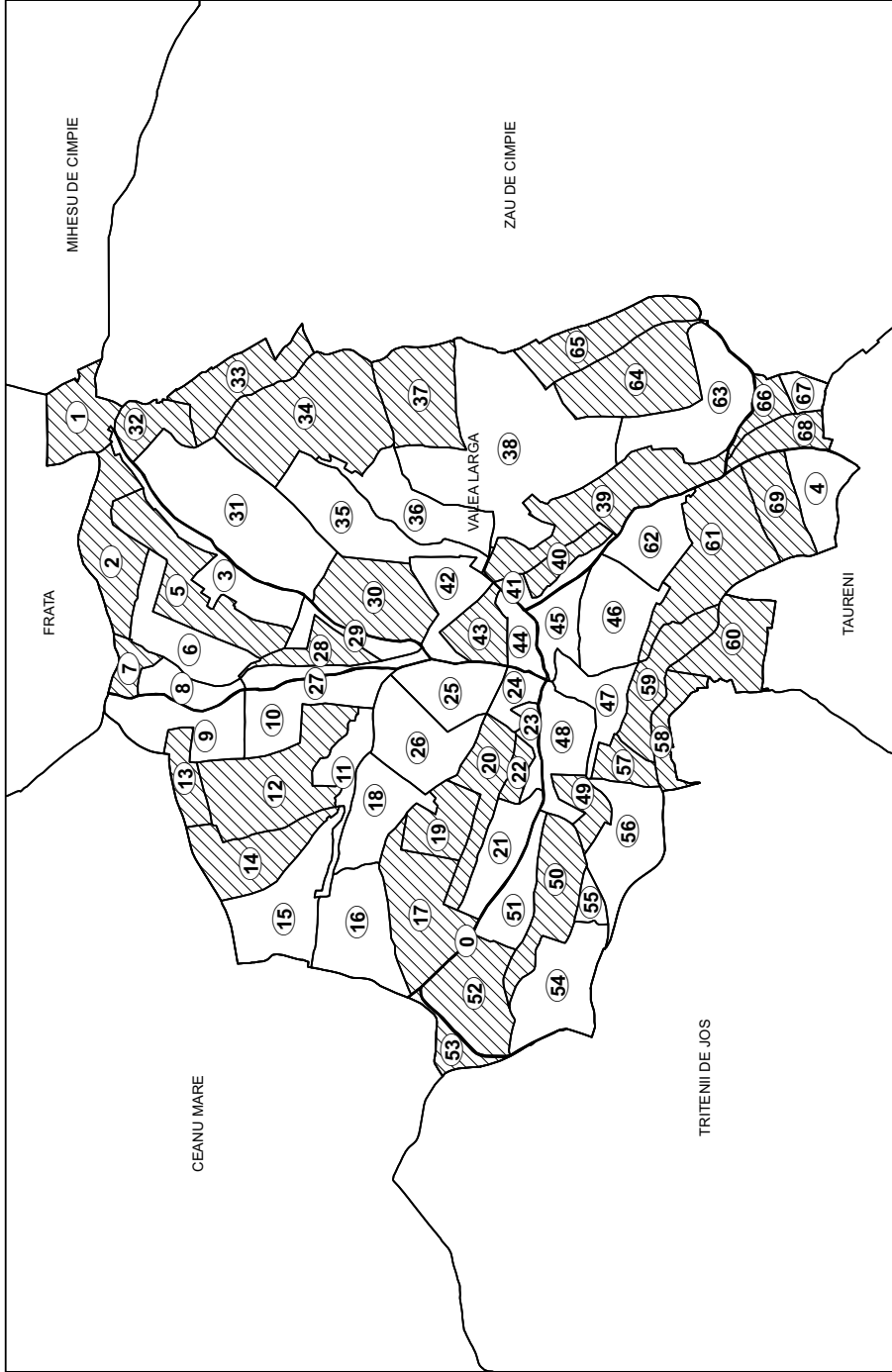

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Judet: MUREȘ

UAT: Valea Largă

Sectoare: 1, 2, 5, 7, 12, 13, 14, 17, 19, 20, 22, 28, 30, 32, 33, 34, 37, 39, 40, 43, 49, 50, 52, 53, 57, 58, 59, 60, 61, 64, 65, 66, 68, 69

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

